

Az alsótanyai földbérletk ujabb bérrevíziót kívánnak a várostól.

A közgyűlés határozata alapján — mint ismeretes — a város tanácsa nem régen végrehajtotta a drágán előverezett városi bérletdek bérrevízióját. Mindenki azt gondolta, hogy ezzel az önként végrehajtott földbérrevízióval, amely a város jövedelmeit súlyos milliárdokkal csökkentette, meg vannak elégedve a földbérletk és kihullt az elégedetlenség méreglova. Annál nagyobb meglepetést keltett az a leirat, amely néhány nappal ezelőtt érkezett a város tanácsához a földművelésügyi miniszteről. A miniszter arról értesítette a várost, hogy *Király Ernő és száztízven alsótanyai bérletlára közvetlenül hozzáintézték kérelmükben újabb revízió elrendelését kérték.* Helyesebben annak a kormányrendeletnek a módosítását kívánják, amely szerint azok a bérletk, akik holdankint két mázas buzánál nagyobb bért fizetnek, a bíróságtól kérhetik a földbérlet megállapítását. A száztízven alsótanyai bérlet azt kívánja, hogy a földművelésügyi miniszter változtassa meg ezt a rendeletet, úgy, hogy azok a bérletk is kértessék bérlet megállapítását, akik két mázas buzánál kevesebb bért fizetnek bérletük holdja

után a városnak.

A miniszter lektüldte a tanácsnak a bérletk kérvényének másolatát azzal a megjegyzéssel, hogy az abban felsorakoztatott érvak helyidilléknak látszanak; éppen ezért ajánlatosnak tartja, ha a város saját haldekorében ezeket a bérletk is revízió alá veszi és megfelelő mértékben csökkenti. A miniszter kívánságának végrehajtásáról jelentést is vár a város tanácsától.

A tanács pénteken foglalkozott ezzel a kérdéssel és a tiszti ügyesség jelentése alapján úgy határozott, hogy felir a földművelésügyi miniszterhez, közli azt, hogy a város, tekintet nélkül a bérlet nagyságára, saját haldekorében már revízió alá vette azoknak a bérletldeknek a bérlet, amelyeket 1922 után és 1925 előtt hasznoltak utoljára és ahol a bér tulajgynak bizonyult, ott minden kénszer nélkül már önként redukálta azt. Ha a bérletk a redukált bérletet is soknak tartják, visszaadhatják bérletüket a városnak, a város új árverést tart majd rájuk és ebből az aktusból nem zárja ki azokat sem, akik lemondtak a bérletlrl. Az újabb revíziót indokolatlannak tartja a tanács.

Csak Peidl Gyula válaszolt...

A szegedi városházán már régebben végrehajtották azt a tervet, amely csak most foglalkoztatja az egységes pártot, a választókerületek, helyesebben egyes titkosan választó kerületek számának redukálását. A hivatalos város, valahányszor a város nemzeti gyűlési képviselőiről volt szó, mindig csak arra a két képviselőre gondolt, akik az első, illetve harmadik kerület mandátumát szerezték meg és kormánypárti lobogók alatt viselik a város képét az országos politikában, de a második kerület valahogy kiesett a hivatalos város tudatából.

Számtalanszor megtörtént, hogy valamilyen városi ügy kisúrgatására felkérte a tanács, vagy a közgyűlés a szegedi képviselőket, de még véletlenül sem fordult elő, hogy a második kerület impozáns többséggel megválasztott képviselőjét, Peidl Gyulát is felkérték volna. Igaz, hogy Peidl Gyula sohasem reflektált hivatalos fogadtatásra, bankettre, fogatokra és autókra, amikor lejött Szegedre választói közé, az is igaz, hogy amire nem reflektált,

nem is kapta meg, de azért mégsem dült össze egyszer sem a világ. Most aztán olyan dolog történt, ami általános meglepetést fog kelteni a városban.

Szántsándékkal, vagy véletlenül a hivatalos városnak eszébe jutott, hogy a második kerületnek is van képviselője. Azt a levelet, amelyet a város képviselői kaptak, hogy járjanak el a sérelmes adókiutések revíziójának elrendelése érdekében, megkapta Peidl Gyula is. Hogy kivételesen miért kapta meg, az valószínűleg örök titok marad, de hogy eddig egymaga mellátta válasza a három közül, az bizonyos. Bokor Pál polgármester-helyettes jelentette be a pénteki tanácsülésen, hogy a város megkeresett nemzeti gyűlési képviselői közül eddig csak Peidl Gyula válaszolt, örömmel ajánlva fel a város adófizető polgárainak segítségét és megígérte, hogy teljes erővel sikra száll a sérelmek orvoslásáért.

A város félmilliárdot is áldoz egy művészi kivitelű, impozáns hősi emlékműre.

Az utóbbi időben egyre többször került szóba a városházán az a kívánság, hogy a város méltó módon örökítse meg a háboruban elhunyt szegediek emlékét, mint ahogyan a legkisebb magyar község is megörökítette már. Szegeden is állítottak fel egy-két ilyen hősi emléket, egyet például a Gizella-térre, de ez kizárólag a hajdani negyvenhatos regiment hősi halált halt katonáinak nevét fogja megörökíteni eléggé szerencsétlen kivitelben. Szó volt arról is, hogy a szegedi honvédsereg, az „ölsők” is felállítanak a város valamelyik pontján ilyenféle emlékoszlopot, a szegedi huszárokkal és a hidaszokkal együtt. Ezek a tervek azonban nem jutottak még el a kivitel stádiumába, talán éppen azért, mert a város közönsége körében az a kívánság merült fel, hogy az elhunytakról apró emlékművek helyett a város állítson fel valami nagyon szép és abszolút művészi értékű szoborművet a szegedi hősök emlékének megörökítésére. Eddig azonban ez a terv nem jutott el a kivitelig, mert a városnak erre a célra nem volt megfelelő összegű, felesleges pénze.

A polgármesteri hivatal keretében működik Szegeden egy olyan hivatal, amelynek feladata többek között a hősi sírok gondozása. Ez a hivatal most beadványt intézett a város hatóságához és bejelentette, hogy az a százharminc millió korona, amely társadalmi uton és a város adományával gyűlt össze, elfogyott, a szegedi temelőkben nyugvó több, mint kétezer hősi halott sírját hozták rendbe belőle. Kíváncsús lenne, ha a város minden temetőben felállítana valamilyen emlékoszlopot, amely pótolná az egyszerű hősi sírok fejét.

Ezzel a beadvánnyal kapcsolatban a pénteki tanácsülésen ismét szóba került a nagy emlékmű

kérdése, amely feleslegessé tenné még ezeket a temetői emlékoszlopokat is. Gadl Endre kultúratanácsnok bejelentette, hogy nemrég egy fiatal szegedi szobrász bemutatta a tanácsnak néhány szobortervét, amelyek között volt egy-két nagyon szép és művészi gondolat, alkalmas arra, hogy a szegedi hősök emlékét a város valamelyik közterén azzal örökítsék meg.

Bokor Pál polgármester-helyettes pedig a tanács helyeslése mellett kijelentette, hogy a város az egységes emlékmű felállítására kész akár félmilliárd koronát is áldozni. A tanács hangulatából következően rövidesen sor kerülhet a művészi kivitelű, impozáns hősi emlékmű felállítására vagy Újszegeden, vagy pedig a Stefánia.

Idé tartozik az is, hogy a tanács kétmillió koronát szavazott meg a Sziciliában közös sírba temetett 11 magyar katona síremlékére, amelynek költségeire országos gyűlést indítottak.

200 jogászt, 150 orvostanhallgatót vesznek fel a szegedi egyetemre.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) A kultuszminiszter ma adta ki rendeletét, amely számszerűen megállapítja, hogy az egyes főiskolákra és egyetemekre az 1926-27-es tanévben hány hallgató vehető fel az egyes fakultásokra. A szegedi Ferenc József-Tudományegyetemre felvehetnek a jogi és államtudományi karon 200, az orvosi karon 150 és 75 gyógyszerész, a bölcsészeti karon 100, a természettudományi karon 100 és 100 gyógyszerész hallgatót.

CONRAD VEIDT

„Szerelmi hipnózis”

és

„Segítség segítség!”

RIN-TIN- TIN

nagy filmje
szerdától a

Belvárosi Moziban